

ORJA VAI VAPAA?

Väinö Hotti

(nettikuva)

Kristuksessa vapaa

"Mutta Paavali sanoi: "Toivoisin Jumalalta, että, olipa vähällä tai paljon, et ainoastaan sinä, vaan myös kaikki te, jotka minua tänään kuulette, tulisitte semmoisiksi, kuin minä olen, **näitä kahleita lukuun ottamatta**" (Apt.26:29).

Oli Paavalin oikeudenkäynti. Paavali oli kahleissa, mutta KRISTUKSESSA VAPAA!

"Sillä Herra on Henki, ja **missä Herran Henki on, siinä on vapaus**" (2. Kor.3:17).

Galatalaiset olivat joutuneet "lain orjuuteen":

"Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkä antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen" (Gal.51:9).

Lain orjuuteen joutuminen merkitsi uskoille galatalaisille palaamista "lähtöruutuun":

"Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä" (Gal.4:19).

(nettikuva)

"He vastasivat hänelle: "Me olemme Aabrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sitten sanot: 'Te tulette vapaiksi'?" Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja. Mutta orja ei pysy talossa iäti; Poika pysyy iäti. **Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi**" (Joh.8:33-36).

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh.3:3).

HERODEKSEN SYNTYMÄPÄIVÄ

”Mutta kun Herodeksen syntymäpäivä tuli, **tanssi Herodiaan tytär heidän edessään, ja se miellytti Herodesta**; sentähden hän valalla vannaen lupasi antaa hänelle, mitä ikinä hän anoisi. Niin hän äitinsä yllytyksestä sanoi: "Anna tuoda minulle tänne lautasella Johannes Kastajan pää". Silloin kuningas tuli murheelliseksi, mutta valansa ja **pöytävierasten tähden** hän käski antaa sen. Ja hän lähetti lyömään Johannekselta pään poikki vankilassa” (Matt.14:6 -10).

Tanssin olemus

Tässä paljastuu tanssin sisin ja ydin: se maksoi Johannes Kastajan hengen. On olemassa kirja TANSSISALISTA HELVETTIIN.

*”Oj, Suomen nuoret Jeesus itki kerran, katsoen kansaa Jerusalemin, Nauratko nähdessäsi ristin Herran, Työnnätkö luotas onnen ainaisen. **Ei huvin teillä taivaan ovi aukee, ei tanssin nautinnon, ei loistonkaan. Unelmas kaikki tyhjiin kerran raukee, ei auta silloin armon huutoskaan.**”*

On hälyttävää, että tanssi on TÄNÄÄN saanut jalansijaa myös hengellisissä piireissä:

”Äärimmäisen tarkasti olen tutkinut uskovaisten kristittyjen jälkeensä jättämiä kirjoituksia, eikä yhdessäkään niistä, mitä olen käsiini saanut, ole vielä maailman huveja hyväksytty. Kaikki ne ovat olleet Nohrborgin kanssa samaa mieltä siitä, että nämä hovit tekevät helvetin tien suloisemmaksi kuin se muuten olisi” (Lagus, Evankeliumin ääni, ss.102-103).

Pöytävieraiden houkutus

Jos ihminen ei ole juurtunut sanaan, hän on kaikkien tuulten viskeltävänä:

”etemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus” (Ef.4:14,15).

Tällöin ihminen on ”ihmismielipiteiden orjuudessa”:

”Ihmispelko panee paulan, mutta Herraan luottavainen on turvattu” (Snl.29:25).

”Saul sanoi Samuelille: "Minä olen tehnyt syntiä, kun olen rikkonut Herran käskyn ja sinun sanasi; sillä **minä pelkäsin kansaa ja kuulin heidän ääntänsä**” (1. Sam.15:24).

”Minä, minä olen teidän lohduttajanne; mikä olet sinä, että pelkääät ihmistä, joka on kuolevainen, ihmislasta, jonka käy niinkuin ruohon” (Jes.51:12).

”Sentähden, jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa. **Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa**” (Matt.10:32,33).

”Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja terveen arvostelukyvyn hengen” (2. Tim.1:7); Weymouthin käänn.).

”Pois ihmispelko heitä Ja pelkää Jumalaa, Ken käypi Herran teitä, Se avun hältä saa. Maailman voipi voittaa Vain usko Kristukseen, Suo Herra armon koittaa, Tuo rauhan kansalleen” (Vvk.176:2).

”Vihamies kuka oisi niin voimallinen, Että voittaa hän vois tämän Herran! Sodassamme hän linna on turvallinen, Hän on voittanut saatanan kerran. Jos me joudummekin Syvihin vesihin, Ratki keskelle kuoleman kauhun, Emme nääntyä voi, Hänen äänensä soi Läpi myrskyn ja helvetin pauhun” (Vvk.171:2).

Pöytävieraat

Meidän kannanottoihimme ja käyttäytymiseemme helposti vaikuttavat lähisukulaiset, työtoverit, tuttavat, uskonystävät jne. Meidän tulisi kuitenkin olla itsenäisiä ja yksin sanaan sidottuja. Edelleen meidän tulisi olla Lutherin tavoin **omantunnon ihmisiä:**

*”Teidän Keisarillinen Majesteettinne pyytää minulta vastausta ilman sarvia ja hampaita. Minä tahdon siis antaa sellaisen. Minä en usko paaviin enempää kuin kirkolliskokouksiinkaan, sillä on aivan ilmeistä, että molemmat ovat usein erehtyneet ja antaneet itseään vastaan ristiriitaisia lausuntoja. Sen tähden olen kirjoittanut kirjani vain Jumalan sanaan ja omantuntoni vaatimukseen perustuen. Ellei minua kumota Jumalan oman sanan todistuksilla tai muilla selvillä ja ilmeisillä syillä, niin en voi enkä tahdo peruuttaa tai oikaista ainoatakaan kirjoittamaani sanaa. **Sillä on väärin, vahingollista ja vaarallista tehdä mitään vastoin omantuntonsa vaatimusta.** Jumala minua auttakoon! Aamen”* (Hjalmar Holmquist, Martti Luther, s.76).

Uskovan oppaina kaidalla tiellä ovat: Sana, omatunto ja Pyhän Hengen valaisema järki! Yleisen mielipiteen ei tulisi millään tavoin ohjata uskovan kulkua. Uskovan tulisi selkeästi tajuta, että elämme tänään lopun aikaa. Edelleen hänelle pitäisi olla selvä, että **TÄMÄN MAAILMAN RUHTINAS ON SAATANA!**

Valmius vastaamiseen

Aikamme uskovat ovat suuressa määrin ”laumaihmissä”. Raamatun mukaan uskovan tulee olla juurtunut sanaan.

”Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagoogaan. Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja **tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin**” (Apt.17:10,11).

Tästä taas seuraa valmius tehdä selkoa uskostaan. Luther sanoo, ettei Jumalalla ole ”mykkiä lapsia”. Luther näki uskovan eräänä ongelmana ”vaikenemisen”:

”Syytettäköön minua ylpeydestä, ja ahneudesta, aviorikoksesta ja murhasta, vihollisuudesta paavia vastaan...kunhan minua vain ei voida syyttää jumalattomasta vaikenemisesta” (Kares, Luther, s.145,146).

”vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämissänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla” (1. Piet.3:15).

Tämä kaikki edellyttää paitsi sanan tuntemusta myös sen uskossa sulautumista:

”Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittasi kenenkään teistä jääneen taipaleelle. Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat” (Hebr.4:1,2).

Niputetut

(nettikuva)

TAPIO NOUSIAINEN

7.5.1914 – 30.10.1981

Kristus, sinä näet, kuinka saatana on niputtanut, köyttänyt meidät ihmiset ihmissanomisen köysillä. Olemme kuin niputetut tillit tai persiljat toripöydällä niin ettemme uskalla seurata sinua, Kristus.

*Me emme uskalla jättäytyä sinulle, Jeesus,
me pelkäämme, mitä ihmiset sanovat.
Me pelkäämme heidän omaa pilkkaansa, pelkäämme
olla halveksittua omassa elämänkentässämme.*

*Kuritushuonevanki Kakolan keskusvankilan kirkossa
kuulee vankilälähetin hyvän sanoman sinusta Jeesus.
Mutta hän on niputettu toisiin konniin, kuten he
sanovat. Hän pelkää toverien sanomisia, hän ei uskalla
seurata sinua Jeesus.*

*Kauppaneuvos istuu Vanhassa kirkossa vuorineuvoksen
hautajaisissa. Pappi saarnaa elävästi ja vakavasti,
ja sanoo, että ainoa pelastus on Kristuksen
seuraamisessa.*

*Kauppaneuvoksen ihroittanut sydän värähtää, hän
janoaa hetkisen Kristus-elämää voimakkaasti, kiihkeästi.
Mutta hän ei uskalla seurata Jeesusta. Mitä pankin
johtokunnan jäsenet, liiketoverit pörssissä ja ystävät
Suomalaisella Klubilla sanoisivat, jos hän seuraisi
Jeesusta?*

*Seurapiirirouva istuu sunnuntaiaamuna huvilansa kuistilla.
Radiosta kuuluu lähetys suviseuroista. Saarnamies puhuu
synnin turmeluksesta ja Jeesuksen veren puhdistavasta
voimasta.*

*Kaunokaisen sydän värähtää kuulleessaan kansanmiehen
voimakkaita sanoja. Hän kaipaa hetkisen hillittömästi
puhtautta ja Kristus-elämää.*

*Mutta hän ei uskalla. Hänen silmänsä kääntyvät
muotilehtiin ja matkaselosteisiin. Hän on niputettu.
Mitä sanoisivat ystävät kerhoissa, Naisten klubissa,
Rouvasväen yhdistyksessä ja Mannerheimliiton nais-
toimikunnassa?
Hän ei uskalla seurata sinua Kristus.*

*Pienvieljelijä istuu telttakokouksessa.
Sana sattuu ja saarnaaja tekee elämän tien
kaidaksi. Mies pyörittelee tupakkaholkkia ahavoitu-
neessa kourassaan, hän käsittää elämän tien ja mitä
olisi tehtävä.*

*Mutta hän ei uskalla seurata sinua Kristus. Mitä
sanoisivatkaan kaverit hirviporukassa tai kaljoilla
Osulan baarissa ja myllyllä tai meijerillä?
Ei, hän ei uskalla seuraasi Jeesus.*

*Nuori poika ja tyttö rippikoululeirillä kuulevat
uskovaisen nuorisopastorin sanat elämästä Kristuksessa.
Nuori sydän vavahtaa ja janoaa kiihkeästi Kristusta.
Mutta mitä sanottaisiin meidän luokalla? Mitä sanottaisiin
meidän jengissä ja meidän jortsuissa? He eivät
uskalla seurata sinua Kristus.*

*He ovat kaikki nipussa – niputettu kuin kasvikset
torimyyjän pöydällä. Saatana on niputtanut heidät
ihmissanomien ja tiiviseen nippuun. He eivät
uskalla seurata sinua Kristus.*

*Kristus, armahda meitä ihmisistä. Katkaise köytemme
ja vapauta meidät seuraamaan sinua taivaan tiellä.*

Tapio Nousiainen runo / Teos on nimeltään Leipää ja Suolaa (netti).

